

Презентація з географії
на
тему:
«Загальна характеристика США»

**ВИКОНАВ СТУДЕНТ
І КУРСУ
ГРУПИ 15 3/9 ЛГ
ШВОРАК ЄВГЕНІЙ**

Офіційна назва-Сполучені Штати Америки

Прапор США)— один із державних символів США. Полотно прапора складається з 13 червоних і білих горизонтальних смуг (7 червоних і 6 білих). У лівому верхньому куті прапора розташований синій прямокутник з білими п'ятикутними зірками, кількість яких дорівнює кількості штатів — 50. Остання зірка була внесена до прапора в 1960 році, у зв'язку з отриманням Гаваями статусу штату. 13 смуг означають 13 колишніх колоній, які відповідно до Декларації незалежності США, ухваленої 4 липня 1776 року 2-м Континентальним конгресом представників англійських колоній у Північній Америці, об'єдналися й утворили Сполучені Штати Америки (Вірджинія, Делавер, Джорджія, Массачусетс, Меріленд, Нью-Гемпшир, Нью-Йорк, Нью-Джерсі, Пенсильванія, Род-Айленд, Коннектикут, Південна і Північна Кароліна).

Державний герб — зображення орла з розпростертими крилами, який тримає у лапах маслинову гілку і 13 стріл. На грудях орла — щит, що повторює кольори державного прапора, у дзьобі орел тримає стрічку з надписом «E pluribus unum». Над головою орла — розетка з 13-ма (за кількістю перших штатів) п'ятикутними зірками.

ЕГП США

- Широкий фронт морських кордонів (12 тис. км). На острові Крузенштерна в Беринговому протоці поруч з островом Ратманова проходить морський кордон США з Росією. Прекрасні природні гавані. Вихід США до Атлантичного і Тихого океанів сприяє транспортно-економічних зв'язків з країнами світу, як у східному, так і в західній півкулі. Океани відокремлюють країну від вогнищ війни в Європі та Азії, що позитивно впливає на розвиток економіки країни і поліпшення добробуту населення.
- Кордони з сусідніми країнами (Канада і Мексика) проходять здебільшого по умовним лініях, природні рубежі не перешкоджають зв'язків з ними, що сприяє розвитку торговельно-економічних зв'язків з Канадою і Мексикою, які поряд з США є членами економічного митного союзу НАФТА.
- Завдяки положенню країни на різноманітних тектонічних структурах і великої площі території США прекрасно забезпечені практично всіма природними ресурсами. Загальна оцінка ЕГП країни: вигідне для економічного і соціального розвитку країни, для надання економічного і політичного впливу на інші країни.

Природні умови та ресурси

Клімат

- Сполучені Штати Америки переважно розташовані в помірній і субтропічній кліматичних зонах. Аляска лежить у субарктичному й арктичному кліматичних поясах. Південна частина Флориди і Гаваї розташовані у тропічній зоні.
- В північній частині тихоокеанського узбережжя спостерігається помірний клімат з прохолодним літом і досить теплою зимою без постійного снігу.
- Південна частина тихоокеанського узбережжя має середземноморський клімат: тепле й сухе літо і холодну дощову зиму.
- Клімат Атлантичного узбережжя — континентальний із прохолодним літом і досить теплою зимою з постійним снігом. Ближче до півдня клімат стає теплішим з теплими зимами і теплішим літом.
- У горах Аппалачі є континентальний клімат з теплим літом і холодною зимою з постійним сніговим покриттям.
- Кордильєри мають екстремальні кліматичні умови з дуже холодними зимами й дуже теплим літом.

Природні умови та ресурси

Рельєф

- На території США виділяються кілька великих фізикогеографічних регіонів. На сході уздовж узбережжя Атлантичного океану простяглася Аппалачинська гірська система. Далі на захід місцевість переходить в обширні рівнини і прерії, названі Великими рівнинами, яким передують гірські райони Кордильєр. Гірські хребти займають всю західну частину країни і досить різко обриваються до узбережжя Тихого океану.
- Велику частину Аляски займають північні хребти Кордильєр. Гавайський архіпелаг є серією вулканічних островів висотою до 4205 м.
- Гірська система Аппалачі тягнеться на 1900 км уздовж атлантичного узбережжя США від північної частини штату Мен до центральної частини штату Алабама. За іншими даними, система протягнулася майже на 3 тис. км. від центральної Алабами до острова Ньюфаундленд у Канаді, а її ширина зі сходу на захід коливається від 190 до 600 км. Найвища точка системи - гора Мітчелл (2037 м), переважні висоти - 1300-1600 м. Ці одні із самих древніх гір на Землі утворилися близько 400 млн років тому, коли Північна Америка і Європа були частиною єдиного материка Пангея. Річка Гудзон розділяє систему на нерівні частини - північні і південні Аппалачі. На території Нової Англії виділяють Білі гори, Зелені гори, а також хребти Таконік і Беркшир. Південна частина включає гори Адірондак, Катскілл, хребет Блу-Рідж. Хребет Блу-Рідж - найвищий в системі, розділений річка Роанок на дві частини. На захід від хребтів розташовується Аппалачі плато, складається з Аллеганських гір і плато на півночі і плато Камберленд на півдні. Плато має довжину 1000 км при ширині від 160 до 320 км і сильно розчленоване притоками річки Огайо. Приатлантична низовина (ширина від 160 до 320 км, висота до 100 м) розташовується між океаном і плато Півмонт, від якого його відокремлює так звана «лінія водоспадів» - скидання висоти, через якого на річках утворюються численні пороги і водоспади. Приатлантична низовина тягнеться від Чесапикського затоки до півострова Флорида.
- На захід від Флориди до річки Ріо-Гранде все південне узбережжя країни зайнято При мексиканською низовиною (висота до 150 м). У багатьох місцях узбережжі заболочено і має смугу маршів. Приблизно посередині низовини розташована рівнина Міссісіпі шириною від 80 до 160 км.

Райони поширення мінеральних ресурсів

- У країні є більші запаси уранових руд, зосереджених у західних районах у рудних провінціях: у міжгір'я штату Вайоминг, на плато Колорадо, на заході узбережжя Мексиканської затоки. Деякі родовища також є в Кордильєрах.
- Корисні копалини США бувають запасами нафти, по них США перебувають на третім місці серед країн Американського континенту й восьме місце у світі. Біля шестисот родовищ нафти й газу відкриті на акваторіях Північних Льодовитих, Тихих, Атлантичного океанів. У перспективі відкриття нових родовищ розглядається в акваторії Берингове й Чукотського морів біля берегів Аляски, моря Бофорта, берега Каліфорнії, ділянки в Мексиканській затоці.
- На території США перебувають горючі сланці, скупчення їх спостерігається в Аппалачському басейні й регіоні гір Грін-Ривер.
- Запаси залізних руд здатні повністю забезпечити потреби країни. Великі родовища перебувають на півночі США в районі озера Верхнє біля границі з Канадою. Корисні копалини США багаті запасами титанових руд. Найбільш значне родовище розташоване в штаті Нью-Джерсі, де перебуває понад 300 млн.т. піска. На території США відомі три основних типи родовищ ванадієвих руд. У країні є досить значні запаси берилієвих руд. Основна база перебуває в штаті Юта.
- У США є запаси бокситів, зосереджені в штатах Джорджія, Арканзас, Міссісіпі, Вірджинія. На Гавайських островах перебуває майже 30% запасів низькоякісних бокситів країни.
- Корисні копалини США після Канади перебувають на другому місці по запасах вольфрамових руд. У Західних штатах країни розташовано більше п'ятдесятьох родовищ вольфраму. У перспективі розглядають як джерело вольфрамової сировини озера Серлс у штаті Каліфорнія.
- По запасі золотих руд США на другому місці після ПАР. Райони - золотоносії розташовані уздовж південно-східного й західного й узбережжя, а також на Алясці. Більша частина золота витягає з мідно-порфірових родовищ, найбільшим з яких є Бингем у штаті Юта.
- У країні рясні запаси літєвих руд, зосереджені в штатах Північна Кароліна й Невада. Є великі запаси мідних руд, що задовольняють 60 % країни. У США відомо більше сімдесяти родовищ міді. Корисні копалини США перебувають на першому місці по запасах молібденових руд, відомо більше тридцяти родовищ. Більша частина їх перебуває в Західних штатах. Там же укладені запаси платинових руд. Після Австралії США на першому місці по запасах свинцевих руд, родовищ яких відомо біля ста. Основна частина їх перебуває в західній і центральній частинах країни. У США досить розвинена база цинкових руд. У штаті Невада зосереджені запаси ртутних руд. Також великі родовища розроблені в штаті Каліфорнія. У країні є більші запаси срібних руд.
- Після Марокко корисні копалини США на другому місці по запасах фосфоритів, покладу яких перебувають у фосфоритній провінції штатів Південна й Північна Кароліна, Флорида й у Скелястих горах. Незначні запаси доводяться на штати Тенессі й Каліфорнія.
- США багаті запасами калійних солей, укладених в осадових родовищах і в солених озерах. На території країни є три великих солених басейни. У країні є рясні запаси природної соди, що добувають із озер штату Каліфорнія.
- Після Туреччини США на другому місці по запасах борних руд, які локалізуються на півдні Каліфорнії.
- США лідирують по запасах бариту, 3 безлічі родовищ у США виділяють три основних. Самі великі розташовані в штаті Невада, подрібніше - у штатах Каліфорнія, Міссурі й Арканзас.
- На заході країни в районі Кордильєр зосереджені запаси азбесту. Високоякісний азбест добувається також у штаті Аризона.
- У США є численні родовища будівельних матеріалів: глин, лицювальних каменів, бетонітів, мармурів, піску, щебенів, гравію.
- Відомі на території країни ряд родовищ виробних і дорогоцінних каменів, такі як турмалін, бірюза, сапфір, нефрит, хризоліт, рожевий кварц, окам'яніле дерево. Родовища бірюзи розташовані в штатах Колорадо, Аризона, Нью-Мексико. Велике родовище сапфіра розташовується в штаті Монтана.

Райони поширення мінеральних ресурсів

Кар'єр в видобутку залізних руд в США.

(Північ США в районі озера Верхнє біля кордону з Канадою)

Водні ресурси

- Водні об'єкти розміщені по території США нерівномірно. На переважній частині території розвинута густа та повноводна мережа річок. Особливо важливе значення мають Великі озера, зв'язані каналами з Атлантичним океаном та басейном річки Міссісіпі. Важливим транспортним шляхом є Міссісіпі. Створена система берегових каналів, що зв'язує у нижній течії основні річки, які впадають в Атлантичний океан, й Мексиканську затоку. США мають великі запаси підземних прісних вод, але ці води мають стратегічне значення і майже не використовуються. Дефіцит прісної води мають гірські та тихоокеанські штати.

Лісові ресурси

- Розміщення заготовок лісу не відповідає розміщенню лісових ресурсів. У США вивезення ділової деревини відбувається головним чином з північно-західних штатів. З південного сходу вивозиться переважно ялина і південна сосна м'яких порід, що йде на потреби целюлозно-паперової промисловості. За останні роки став зростати імпорт деревини з Канади. Заготовлена ??деревина в США використовується так. Клеєної фанери виробляється 18 млн. м³ (більше, ніж у всіх інших країнах, разом узятих), целюлози - 144 млн. т (більше, ніж у всіх інших капіталістичних країнах), паперу і картону - 61 млн. т - 1/3 всього світового виробництва; вичинка деревних плит з відходів деревини більше, ніж у будь-якій іншій країні. Виробництво пиломатеріалів складає 17% світового виробництва. Завдяки багатосторонньому використанню деревини в справу йдуть не тільки стовбури, а й гілки.
- У Західній Європі великі вкриті лісом площі мається у Франції, ФРН, Швеції, Фінляндії. По вивезенню ділової деревини ці країни стоять попереду багатьох інших країн, що володіють набагато більшими лісовими ресурсами (не рахуючи США і Канади). Ліси ФРН, Норвегії, Швеції, інших європейських країн за останні роки сильно страждають від випадання кислотних дощів. На південному заході ФРН загинуло або уражено до 75% дерев.

Рекреаційні ресурси

- За показниками розвитку туризму регіон є другим у світі після Європи. На нього припадає 16% обсягу міжнародного туризму. Як і в Європі, основними є внутріконтинентальні потоки туристів – між США і Канадою. Інтенсивний також обмін туристами із країнами Центральної Америки, насамперед із Мексикою.
- Відповідно до природних умов і освоєності території у регіоні виділяють 5 рекреаційних зон:
- - східна. Займає північний схід США і південь Канади, де іноземних туристів приваблюють історико-архітектурні пам'ятки, культурні цінності великих міст;
- - західна. Virізняється незайманими природними ландшафтами, національними парками Канади і США, гірськими спортивними та бальнеологічними курортами;
- - центральна. Найменше приваблює туристів, великі простори її зайняті під сільськогосподарські культури, невеликі міста не мають цікавих історичних і культурних пам'яток;
- - північна. Охоплює Аляску і північ Канади, приваблює суворою природою, належить до перспективних районів;
- - узбережжя Атлантичного і Тихого океанів. Має м'який клімат, тепле море, добре розвинуту інфраструктуру туризму.
- США одержують найвищі у світі прибутки від іноземного туризму. Щорічно їх відвідують 46 млн туристів, Канаду – 15,1 млн. США мають найбільшу в світі готельну і транспортну індустрію, що є важливою передумовою розвитку внутрішнього туризму. Щороку до 160 млн американців подорожують країною, переважна більшість із них (90%) – автомобілями, відчутно менше – авіаційним транспортом і дуже мало – залізничним.
- Найбільшими центрами туризму є міста Нью-Йорк, Вашингтон, Філадельфія, Лос-Анжелес, Сан-Франциско, штати Каліфорнія, Техас, Флорида, Гавайські острови. Серед визначних природних пам'яток виділяються Великий Каньон на р. Колорадо, чисельні національні парки (найвідомішим з яких є Єллоустонський з долиною гейзерів та великою кількістю рідкісних тварин), пляжі й міста у Флориді та Каліфорнії, Великі озера, Ніагарський водоспад та ін. Туристів приваблюють казино Лас-Вегаса, атракціони Діснейленду в Каліфорнії і Діснейуорлду у Флориді, Голівуд тощо.
- До списку культурної спадщини ЮНЕСКО занесено 32 об'єкти.
- Серед багатьох типів рекреаційних територій особливою популярністю користуються національні парки, заповідники, спеціальні природні парки й зони відпочинку, морські узбережжя.

Населення

- За кількістю населення США посідають третє місце у світі після Китаю й Індії. Демографічна ситуація тут аналогічна іншим індустріально розвинутим країнам. У формуванні населення виняткова роль належить міграціям.
- Населення США становить 303 млн. 763 тис. чол. (за даними Лічильника населення онлайн на порталі Бюро перепису населення США на 02.04.2008).
- Сучасна американська нація — це передусім результат етнічного змішання і злиття переселенців з різних частин світу, і особливо з Європи та Африки. Населення США представляє всі три головні раси людства — монголоїдну, європеїдну і негроїдну. На відміну від багатьох країн в США при перепису виділяються всього шість етнічних категорій, які називаються «расами»: білі, чорні або афро-американці, американські індіанці і народності Аляски, азіати, народності Гаваїв та інших островів Тихого Океану та інші «раси».
- Білі, — це нащадки європейців, переселенців з різних країн Європи: Великобританії, Франції, Ірландії, Італії, Польщі, України, Білорусі, Росії тощо. Афро-американці — нащадки рабів, завезених з Африки в XVIII столітті.
- Расовий склад населення (за даними Бюро перепису населення США на липень 2007 рік): білі, — 79,96%, афро-американці — 12,85%, азіати-монголоїди 4,43%, індіјці, і мешканці Аляски — 0,97%, народності Гаваїв та інших островів Тихого Океану — 0,18%, інші раси та їх суміші — 1,61%.
- Окремим рядком не виділені іспаномовні громадяни США. Це пов'язано з тим, що Американське Бюро перепису населення розглядає вихідців з Латинської Америки (включаючи уродженців Куби, Мексики, Пуерто-Ріко) що нині проживають в США, як представників різних етнічних груп (білі, чорні, азіати тощо). Іспаномовні складають близько 15,1% населення США.
- Уродженці інших країн завжди складали значну частину постійного населення США. За даними Бюро перепису населення США, в 2005 році в країні проживало 35,7 млн. уродженців інших країн. Майже 11 млн. чоловік з них становили мексиканці, 4,9 млн. чоловік народжені в Європі, приблизно по 1,4 млн. чоловік народжені в Китаї або Індії.
- Відповідно до проведеної в 2007 році перепису населення, з 2000 року в Америку переселилися більш ніж 10 млн. чоловік, і зараз кожен восьмий житель штатів є іноземцем.
- Англійською дома розмовляли 216 з 268 млн. чоловік 5 років і старше (81%), іспанською (креольською) 32,2 млн. чоловік (12%), китайською 0,9%. За даними на 2005 рік, серед населення США у віці 5 років і старше китайському по дому розмовляли, 2,3 млн. чоловік.
- Всіх вихідців з Європи об'єднують поняттям «білі». Крім них, розрізняють «чорних» та «інших» (азіати, індіанці, ескімоси, алеути). Останнім часом виділяють ще так званих іспаномовних — вихідців з Латинської Америки, особливо з Мексики. «Чорних» — 30 млн. чоловік, азіатів — 7, індіанців, ескімосів, алеутів — 2, іспаномовних — 22 млн. чоловік.

Міста

Лас-Вегас — місто на заході США в штаті Невада, адміністративний центр округу Кларк, розташований в центральній частині пустелі Мохаве, населення 552 000 жителів (2006 рік). Лас-Вегас є одним з найбільших світових центрів розваг і ігрового бізнесу. Численні казино, готелі, щоденні концерти і шоу притягають туристів зі всього світу. Основні казино і готелі розташовані в центрі міста уздовж вулиці Фрімонт і бульвару Лас-Вегас, центральної вулиці міста, найжвавішу частину якого називають Лас-Вегас Стріп або просто Стріп. Багато компаній з світовим ім'ям вибирають саме Лас-Вегас для проведення презентацій і рекламних компаній. Більшою мірою це забезпечено спрямованістю послуг багатьох готелів, де подібна послуга є нормою і не існує проблем при реалізації крупних проектів.

Нью-Йорк — найбільше місто у США, розташоване на Атлантичному узбережжі біля гирла річки Гудзон. Населення міста становить 8,4 млн мешканців, міської агломерації — 19 млн. Нью-Йорк — один із найбільших у світі торговельно-фінансових центрів (Нью-Йоркська фондова біржа, транснаціональні корпорації); великий промисловий центр (одяг, поліграфія, транспортні засоби, продукти харчування) США та Північної Америки; конгломератом портів Нью-Йорк сполучений системою каналів з Великими Озерами; великий транспортний вузол (авіатransпорт); численні вищі школи (Колумбійський університет); Метрополітен Опера; великі парки (Сентрал-парк); головна частина міста — Мангеттен; музеї, мистецькі галереї; пам'ятки архітектури XVII та XIX століть; численні хмарочоси, переважно на Мангеттені; багато пам'яток Статуя Свободи. У Нью-Йорку розташовано штаб-квартиру ООН. За результатами опитування, що провів журнал Forbes серед фахівців 2010 року, Нью-Йорк потрапив до дванадцятки найкрасивіших міст світу.

Господарство

- США - високорозвинута індустріальна країна. Для її господарства характерний комплексний розвиток усіх сучасних виробництв, їх величезні розміри, новітні техніка, технологія і організація праці, високий освітній рівень населення. Майже 2/3 зайнятих працюють у нематеріальній сфері (послуги, торгівля і харчування, фінанси, управління), 0,6 % - у добувній, 19 % - в обробній промисловості, 6 % - у будівництві, 6 % - на транспорті, у зв'язку і в комунальному господарстві, 2,7 % - у сільському господарстві, лісорозробках і рибальстві. Такий розподіл трудових ресурсів є прогресивним і відповідає сучасним вимогам. Внутрішній ринок завжди був головним для господарства США. Він найбільш місткий у світі як для споживчих товарів, так і для продукції виробничого призначення. Водночас США широко користуються всіма вигодами міжнародного поділу праці, і їх частка у світових економічних відносинах є найбільшою. Країна експортує виробниче обладнання і машини, літаки і аерокосмічну техніку, зброю, вугілля, пшеницю, кормове зерно, сою, бавовну, тютюн. Як експортер наукоємних товарів, патентів та інформації США - поза конкуренцією. Держава імпортує нафту і нафтопродукти, автомобілі, побутові техніку і вироби, газетний папір, продукти тропічного землеробства. Широкий імпорт трудомістких виробів, особливо споживчого призначення, виправданий високою вартістю американської робочої сили. Так, американські заводи випускають 11-12 млн автомобілів на рік. Ще 5-6 млн автомобілів країна імпортує. Головними торговельними партнерами США є індустріально розвинуті країни Європи, Канада і Японія. Регіонами прямих приватних інвестицій є Канада і Латинська Америка.
- Добувна промисловість. Головними кам'яновугільними басейнами країни є Аппалачський і Центральний.

Автомобілебудування

- Машинобудування є провідною галуззю всієї промисловості, її «серцевиною». Продукція підприємств машинобудування грає вирішальну роль у реалізації досягнень науково-технічного прогресу в усіх галузях господарства. У США питома вага машинобудування в промисловій структурі складає від 40 до 50% [8].
Машинобудування - найбільш велика комплексна галузь, яка визначає рівень науково-технічного прогресу у всьому народному господарстві, оскільки забезпечує всі галузі машинами, обладнанням, приладами, а населення - предметами споживання. Включає також металообробку, ремонт машин і устаткування. Для неї особливо характерно поглиблення спеціалізації виробництва і розширення її масштабів. До перелічених підрозділам машинобудування слід додати і «малу» металургію - виробництво сталі і прокату, як в ливарних цехах машинобудівних підприємств, так і на окремих спеціалізованих підприємствах з виробництва лиття, поковок, штамповок, і зварних конструкцій для машинобудування. У зазначеній структурі галузі найбільш складним є машинобудування, що включає такі найважливіші підгалузі, як:
г машинобудування для міжгалузевих виробництв (електронна та радіопромисловості, приладобудування, верстатобудівна та інструментальна, підшипникова промисловість тощо);
г виробництво обладнання для галузей народного господарства (будівельно-дорожнє машинобудування, транспортне, тракторне і сільськогосподарське машинобудування тощо);
г виробництво обладнання для галузей промисловості (енергетичне машинобудування, металургійне, гірничошахтне і гірничорудне машинобудування, хімічне машинобудування, виробництво технологічного устаткування для текстильної промисловості та інші);
г для невикробничої сфери (комунальне машинобудування, виробництво побутових приладів і машин, військова техніка та ін.)
Крім галузевої класифікації, машинобудування можна розчленувати за стадіями технологічного процесу на заготовлю; механічну обробку і складання. За металоємності, а також за трудо- та енергоємності прийнято виділяти важке, загальне та середнє машинобудування.
Важке машинобудування відрізняється великим споживанням металу, відносно малою трудомісткістю і енергоємністю. Воно включає виробництво металомістких і великогабаритних виробів. Для загального машинобудування характерні середні норми споживання металу, енергії, невисока трудомісткість. В основному це виробництво обладнання для окремих галузей промисловості. Загальне та середнє машинобудування досить схожі і чітко виражених закономірностей у географії не мають.
- Розміщення машинобудування в цілому визначається соціально-економічними умовами і насамперед - наявністю досить великої кількості кваліфікованих трудових ресурсів, а також - споживачів готової продукції. Характерною рисою машинобудування, що впливає на розміщення, є високий розвиток спеціалізації і кооперування. Спеціалізація полегшує організацію масового виробництва, сприяє більш раціональному використанню устаткування, підвищенню продуктивності праці. Однією з найбільш характерних, в плані широкого розвитку спеціалізації і кооперування підприємств, у машинобудуванні є автопромисловість.
Розміщення машинобудування в основних рисах збігається з розміщенням міст і агломерацій. У ще більшій мірі це відноситься до трьох мегаполісів США, які фактично утворюють три головні машинобудівних райони країни.

Сільське господарство

- За обсягами сільськогосподарського виробництва США набагато перевершують інші країни. Сільське господарство США не тільки забезпечує потреби населення США в основних продуктах харчування та сировині, за винятком деяких культур, вирощуваних в тропічному поясі (таких, як кава, какао, банани), але і дає великі експортні надлишки. За вивозом продукції сільського господарства США стоять на першому місці в світі, даючи понад 15% його (за вартістю). Особливо велика їх частка в світовій торгівлі найважливішими продовольчими та кормовими культурами - пшеницею, кукурудзою, соєю, а також фруктами. Вивезення с/г продуктів із США в кілька разів перевершує їх ввезення. У той же час частка сільського господарства у ВВП країни невелика і до того ж поступово знижується; в даний час вона не становить і 3%. У сільському господарстві зайнято менше 4% економічно активного населення.

- Однак ці цифри не дають повного і об'єктивного уявлення про значення сільського господарства США як для самої країни, так і для всього світу. Для сільського господарства США характерні високий і притому всезростаючий рівень розвитку капіталістичних відносин, різко виражений товарний характер виробництва, висока продуктивність праці, дуже сильна порайонна спеціалізація. Всі вони пов'язані із сприятливими природними умовами та особливостями соціально-історичного розвитку. Східна половина країни здебільшого рівнинна, та й у західній частині багато долин і плоскогір'їв, де характер поверхні не перешкоджає їх розорюванню або використанню в якості пасовищ. США розташовані в помірному і субтропічних поясах; клімат тут, за винятком високогірних і особливо посушливих просторів, сприяє сільськогосподарській діяльності. Величезна різноманітність поєднань тепла і вологоти на великій території дозволяє вирощувати дуже широкий асортимент культур від пшениці, кукурудзи та журавлини до бавовнику, цитрусових і цукрової тростини, причому для кожної культури можна знайти райони з особливо сприятливими умовами. Показово, що для потреб сільського господарства в тій чи іншій мірі використовується майже 80% території 48 "основних штатів" США. США - країна переселенського типу.

- Будівництво залізниць сприяло посиленню товарності господарства, розширенню географічного поділу праці та її порайонної спеціалізації. Велика кількість земель призводила до того, що як землеробство, і тваринництво в США отримали переважно екстенсивний характер, коли фермер обробляє велику площу, але врожайність з 1 га порівняно невисока. Єдиним великим районом США, де розвиток капіталізму в сільському господарстві зіткнувся з труднощами, був Південь, де ще в колоніальний період склалася плантаційна система господарства, заснована на рабській праці негрів. Війна Півночі з Півднем призвела до юридичного звільнення рабів, але земля залишалася в руках плантаторів. У результаті колишні раби перетворилися на жебраків-орендарів - здольників (так званих Кроппер), що повністю залежали від землевласників. Система кропперства, тобто напівфеодальної надільної оренди, яка отримала особливе поширення в районах вирощування бавовнику, надовго визначила економічну відсталість Півдня і застій його сільського господарства. Становище тут істотно змінилося лише після Другої світової війни, з початком епохи НТР. У с/г виробництві домінують великі ферми, що дають основну масу товарної продукції і визначають положення на ринку: всього 1% ферм дає майже 40% товарної продукції. НТР привела до розвитку так званого агропромислового комплексу (агробізнесу), що знаменує подальше посилення монополістичного контролю над сільським господарством.

- Агробізнес включає поряд з виробництвом сільськогосподарської продукції її переробку, зберігання, перевезення і збут, а також виробництво сільськогосподарської техніки, мінеральних добрив, хімікатів і тому подібного, тобто всього того, що необхідне сільському господарству. Зв'язки всередині агробізнесу набагато складніші, ніж простий розподіл функцій з виробництва, переробки та реалізації сільськогосподарських продуктів. Фінансовий капітал виступає організатором с/г виробництва, надаючи йому індустріальний характер, перетворюючи її по суті справи у своєрідний вид великого промислового виробництва. Капіталовкладення на одного зайнятого в сільському господарстві і вироблена ним продукція тепер більше, ніж у більшості інших галузей. Великі високомеханізовані пшеничні ферми давно вже називають "зерновими фабриками".

- Тепер таким же чином говорять і про бавовняні, худобовідгодівельні, бройлерні "фабрики". Охарактеризовані вище процеси сприяли швидкому підвищенню продуктивності праці в сільському господарстві, де вона зростає помітно швидше, ніж у промисловості, і різко підвищили вимоги до освіти і професійної підготовки фермерів. Одна людина, зайнята у сільському господарстві забезпечує зараз необхідними продуктами харчування близько 50 осіб. За виходом продукції на одного зайнятого в сільському господарстві США помітно перевершують найбільш розвинені західноєвропейські країни, в той же час поступаючись їм за врожайністю з 1 га, надосм молока на одну корову і іншими показниками інтенсивності господарства. У земельному фонді США (без Аляски), що становить близько 770 млн. га, на орні землі припадає приблизно 20%, на луги і пасовища - більше 50% і на ліси, не використані для випасу худоби - 15%. У східній, більш вологій частині країни в земельному фонді переважають оброблювані землі і ліси, а на посушливому Заході - пасовища; там, особливо в гірських районах, багато пусток.

Транспорт

Як велика і розвинена країна, США мають всі види транспорту та їх збалансовану систему. Абсолютні та відносні розміри транспортної інфраструктури і рухомого складу дуже великі. В перевезенні вантажів передують залізниці (38%), автотранспорт (28%), внутрішній водний (16%) і трубопроводи (18%), у перевезенні пасажирів — автомобільний (82%) та авіаційний (17%). Частка залізниць, внутрішнього водного і морського транспорту в пасажироперевезеннях, за винятком туристських круїзів, зведена до мінімуму. Одночасно зростає роль авіації в перевезенні вантажів. Значна частина морського флоту США плаває під «дешевими прапорами».

Каркас залізничних і автомобільних шляхів становить невелике число широтних та меридіональних напрямків, які отримали назву "транспортних коридорів". Вони зв'язують важливі райони і метрополітени. Найнапруженішими є північно-східний "коридор" (Вашингтон-Бостон) і "коридори", які з'єднують Північно-східний мегалополіс з Приозер'ям. Чотири трансконтинентальні "коридори" беруть початок у містах Міннеаполіс-Сент-Пол, Омаха, Канзас-Сіті і Новий Орлеан. Серед меридіональних "коридорів" виділяються напрямки Нью-Йорк-Флорида, Чикаго-Маямі (Новий Орлеан і Сан-Антоніо) та Лос-Анджелес-Сієтл. Залізниці, шосе і трубопроводи зв'язують США з Канадою і Мексикою.

Серед внутрішніх водних шляхів найбільше значення мають система Міссісіпі-Огайо, Великі озера і канали. Берегові канали з'єднують гирла річок і лагуни й дають можливість річковим суднам проходити вздовж узбережжя, не виходячи у відкрите море.

Особлива роль в США належить автомобільному транспорту. Загальна протяжність автомобільних доріг становить 6261200 км. Основний засіб пересування населення в більшості регіонів країни - особистий автотранспорт. Насиченість країни автомобілями найвища в світі і продовжує зростати. Легкових автомобілів нараховується 146 млн, вантажних і автобусів — 48 млн. В умовах США власне "сімейне авто" стало реальністю, традицією та елементом престижу вже в 20-х роках, тобто на півстоліття раніше, ніж у Західній Європі та Японії. Чимало сімей зараз мають по два і більше автомобілів. Існує широкий ринок уживаних машин, який полегшив щорічний обмін старих на нову модель. Автомобіль мав і продовжує мати величезний вплив на все життя американців. Сучасна просторова структура метрополітенів породжена саме ним.

Тільки завдяки йому можлива висока мобільність населення. Територія США вкрита густою мережею асфальтованих доріг. Серед них особливу роль відіграє система міжштатних суперавтоштрэд, які з'єднують між собою всі міста людністю понад 50 тис. чоловік. В країні склалася розвинена система обслуговування автомашин і тих, хто в них їде. В цілому не менше 6 млн чоловік зайняті у виробництві автомобілів та автообслуговуванні. Надавтомобілізація має і негативні наслідки. В метрополітенських зонах «автопростір» домінує над простором для людей. Автомобільний транспорт є головним забруднювачем природного середовища і причиною великої кількості людських жертв. Він щороку споживає близько 450 млн т бензину — це п'ята частина всього енергоспоживання країни.

З розвитком автомобілів у Північній Америці популярність залізних доріг почала падати, а з побудовою всеохоплюючої мережі автомобільних доріг та швидкісних автотрас у 50-60-ті роки XX століття, залізничний транспорт втратив колись першорядні економічні позиції, і якщо продовжує приносити прибуток, то тільки у вантажних перевезеннях. На відміну від європейських держав, які вкладають гроші в залізничний транспорт нарівні з іншими видами, влада США зробила акцент на розвитку автомобільного і повітряного транспорту, залишивши залізну дорогу в стороні. У результаті приватні залізничні компанії почали втрачати прибуток на пасажирських перевезеннях, що призвело до різкого скорочення таких. Лише створення Конгресом в 1971 році напівдержавної корпорації Amtrak врятувало пасажирський залізничний транспорт у США від повного зникнення. Популярність поїздів децю збільшилася за часів різкого підвищення цін на бензин в 1970-ті роки, і після атаки 11 вересня 2001 року та наступної кризи авіаперевезень.

Три економічні райони США

- Для такої великої країни, як США, тим більше при настільки високій зрілості територіальної структури господарства, економічне районування має особливо велике значення. Але протягом часу воно, природно, не залишається незмінним.
В епоху колонізації і на перших етапах існування Сполучених Штатів зазвичай виділяли насамперед Північ і Південь країни, які багато в чому різнилися за особливостями суспільного та економічного розвитку. Принаймні освоєння західної частини країни з'явився і третій великий район – Захід. Таке потрійний розподіл остаточно склалося до кінця XIX ст.
- З нього виходив В. І. Ленін у своїй роботі, присвяченій вивченню законів розвитку землеробства в США. У ній країна була підрозділена на три великі економічні райони: 1) промислова Північ; 2) колишній рабовласницький Південь; 3) колоністичний Захід.
- Значна частина нафти, газу і нафтопродуктів надходить з південно-західних штатів країни в райони промислової Півночі США. Загальна довжина магістральних нафто- і продуктопроводів близько 300 тис. км, газопроводів - більше 350 тис. км. Особливо густу внутрішньорайонну мережу розподільчі трубопроводи утворюють на узбережжі Мексиканської затоки, сполучаючи газо- і нафтопромисли з нафтопереробними і газобензиновими заводами, нафтохімічними комбінатами і портами.
- Головну роль у видобутку нафти відіграють південно-західні штати - Техас, Луїзіана, Оклахома, Нью-Мексико, що поставляють близько 70% нафти, що добувається в країні. У межах цього району нафту видобувають і в шельфовій зоні Мексиканської затоки.

Джерела інформації

- ◎ <https://ru.wikipedia.org>
- ◎ <http://www.geograf.com.ua>
- ◎ <http://ua-referat.com>
- ◎ <http://allrefs.net>
- ◎ <http://epi.cc.ua>
- ◎ <http://kamnu.com.ua>
- ◎ <http://bukvar.su>
- ◎ <http://moyaosvita.com.ua>